

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 148/20

Luxembourg den 1. december 2020

Dom i sag C-815/18
Federatie Nederlandse Vakbeweging mod
Van den Bosch Transporten BV m.fl.

Direktivet om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser finder anvendelse på tjenesteydelser over grænserne i vejtransportsektoren

Arbejdstagere fra Tyskland og Ungarn var beskæftigede som chauffører som led i charterkontrakter om international transport indgået mellem en transportvirksomhed, hvis lokaler er beliggende i Erp (Nederlandene), Van den Bosch Transporten BV, og to søsterselskaber, et tysk og ungarsk selskab i samme koncern, hvortil chaufførerne var knyttet. Charter i den omhandlede periode foregik som hovedregel fra Erp, og ruterne sluttede også her, men hovedparten af den transport, der blev foretaget på grundlag af de pågældende charterkontrakter, skete uden for Nederlandene. Van den Bosch Transporten var som medlem af sammenslutningen for godstransport i Nederlandene omfattet af den kollektive overenskomst for denne sektor (herefter »den kollektive overenskomst for godstransport«), der var indgået mellem denne sammenslutning og Federatie Nederlandse Vakbeweging (det nederlandske fagbevægelsesforbund, herefter »FNV«). En anden kollektiv overenskomst, som bl.a. fandt anvendelse på sektoren for erhvervsmæssig vejgodstransport, hvis ordlyd i det væsentlige var identisk med ordlyden af den kollektive overenskomst for godstransport, fandt i modsætning til den førstnævnte generel anvendelse. I medfør af national ret var de virksomheder, der henhørte under den kollektive overenskomst for godstransport, imidlertid blevet fritaget for anvendelsen af den anden overenskomst, forudsat at de overholdt den førstnævnte overenskomst.

Ifølge FNV skulle Van den Bosch Transporten, når selskabet anvendte chauffører fra Tyskland og Ungarn, have anvendt basisarbejdsvilkårene i den kollektive overenskomst for godstransport på disse chauffører i deres egenskab af udstationerede arbejdstagere som omhandlet i direktivet om udstationering af arbejdstagere¹. Eftersom de basisarbejdsvilkår, der var fastsat i denne overenskomst, ikke var blevet anvendt på disse chauffører, anlagde FNV et søgsmål mod de tre transportvirksomheder, hvori FNV fik medhold ved mellemdom i første instans. Denne dom blev imidlertid ophævet i appelinstanten. Appeldomstolen lagde bl.a. til grund, at de pågældende charterkontrakter ikke henhørte under anvendelsesområdet for direktivet om udstationering af arbejdstagere, idet det alene vedrører befragtning, der i det mindste hovedsageligt foretages på en anden medlemsstats »område«.

I denne sammenhæng forelagde Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandenes øverste domstol), der behandler en appel iværksat af FNV, Domstolen en række præjudicielle spørgsmål, der i det væsentlige vedrører betingelserne for, at det kan konkluderes, at der foreligger udstationering af arbejdstagere »på en anden medlemsstats område« i sektoren for international vejtransport.

Domstolens bemærkninger

Indledningsvis bemærkede Domstolen i Store Afdeling, at direktivet om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser finder anvendelse på tjenesteydelser over grænserne i vejtransportsektoren. Dette direktiv finder nemlig principielt anvendelse på enhver

¹ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16.12.1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT 1997, L 18, s. 1).

levering af tjenesteydelser over grænserne, som indebærer udstationering af arbejdstagere, uanset hvilken erhvervssektor den vedrører, og til forskel fra et klassisk liberaliseringsinstrument forfølger den en række formål vedrørende behovet for at fremme tjenesteydelser over grænserne samtidig med at sikre fair konkurrence og garantere, at arbejdstagernes rettigheder respekteres. Den omstændighed, at nævnte direktiv ikke indeholder bestemmelser vedrørende transport, kan ikke udelukke tjenesteydelser over grænserne i sektoren for vejtransport af navnlig gods fra direktivets anvendelsesområde.

Hvad herefter angår de omhandlede chaufførers kvalitet af udstationerede arbejdstagere bemærkede Domstolen, at for at en arbejdstager betragtes som udstationeret »på en medlemsstats område«, skal udførelsen af vedkommendes arbejde være tilstrækkeligt knyttet til dette område. Hvorvidt der foreligger en sådan tilknytning, afgøres som led i en samlet vurdering af forhold som arten af de aktiviteter, som den pågældende arbejdstager har udført på det nævnte område, intensiteten af forbindelsen mellem denne arbejdstagers aktiviteter og hver medlemsstats område, hvorpå vedkommende virker, samt den andel, som disse aktiviteter udgør af den samlede transporttjeneste.

Den omstændighed, at en international lastbilchauffør, som en virksomhed med hjemsted i en medlemsstat har stillet til rådighed for en virksomhed med hjemsted i en anden medlemsstat, modtager instrukser i forbindelse med sine opgaver, begynder eller afslutter opgaverne ved den anden virksomheds hjemsted, er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at denne chauffør er blevet udstationeret på denne anden medlemsstats område som omhandlet i direktivet om udstationering af arbejdstagere, når den nævnte chaufførs udførelse af arbejdet ikke på grundlag af andre forhold har tilstrækkelig tilknytning til dette område.

Domstolen præciserede endvidere, at en koncernforbindelse mellem virksomheder, som har indgået en kontrakt om tilrådighedsstillelse af arbejdstagere, ikke i sig selv kan bestemme graden af tilknytning mellem udførelsen af arbejdet og en medlemsstats område, hvortil disse arbejdstagere udsendes. Hvorvidt der foreligger en sådan tilknytning, er dermed ikke relevant med henblik på vurderingen af, om der foreligger udstationering af arbejdstagere.

Hvad angår det konkrete tilfælde med cabotagekørsel, hvorpå direktivet om udstationering af arbejdstagere finder anvendelse, som det fremhæves i forordningen om international godskørsel², bemærkede Domstolen, at denne kørsel i fuldt omfang udføres på værtsmedlemsstatens område, hvorfor det må lægges til grund, at chaufførens udførelse af arbejdet i forbindelse med disse aktiviteter har en tilstrækkelig tilknytning til dette område. Cabotagekørslernes varighed er uden betydning for vurderingen af en sådan udstationering, uden at det har indflydelse på medlemsstaternes mulighed for i henhold til dette direktiv at undlade at anvende visse bestemmelser heri, navnlig hvad angår mindsteløn, hvis udstationeringen højst varer en måned.

Endelig bemærkede Domstolen, at medlemsstaterne i tilfælde af udstationering af arbejdstagere i henhold til samme direktiv påser, at de pågældende virksomheder sikrer de arbejdstagere, der er udstationeret på deres område, et bestemt antal arbejds- og ansættelsesvilkår, som navnlig er fastsat ved kollektive overenskomster, der finder generel anvendelse, dvs. kollektive overenskomster, der skal overholdes af alle virksomheder inden for den pågældende sektor eller erhvervsgren i det pågældende geografiske område. Spørgsmålet om, hvorvidt en kollektiv overenskomst finder generel anvendelse, skal afgøres ved henvisning til gældende national lovgivning. Domstolen præciserede imidlertid, at dette begreb ligeledes omfatter en kollektiv overenskomst, som ikke finder generel anvendelse, men hvis overholdelse – for de virksomheder, som er omfattet heraf – forudsætter en fritagelse for anvendelsen af en anden kollektiv arbejdsoverenskomst, som finder generel anvendelse, og hvis bestemmelser i det væsentlige er identiske med bestemmelserne i denne anden kollektive arbejdsoverenskomst.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21.10.2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel (EUT 2009, L 300, s. 72).

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106